

רחלים חוגגת חצי יובל

תושבי היישוב רחלים שבשומרון חגגו השבוע 25 שנים ליישוב היישוב בפעילות יישובית לילדים וטקס מיוחד שכלל הופעה של יונתן רחאל.

פסטיבל הבירה
המסורתי בתקוע

8

נשמים לך x על החלומות

6

חיה עצין חלק א'

4

על הפרשה - פנחס

הרב איתמר חייקין

ראש מכינת רוח השדה של הקיבוץ הדתי

איש אשר רוח בו

מדובר בסוגיה מנהיגותית, גם כאן דאגת המנהיג נתונה לעדתו ולא לכבודו. אולם מה מקורו של הצירוף המיוחד הזה "אלקי הרוחות לכל בשר"? התשובה מצויה בפרשה שהתמקדה בשני המוטיבים, הרוח והבשר. פרשת קברות התאוה - "והאספסוף אשר בקרבו התאוה תאוה וישבו ויבכו גם בני ישראל ויאמרו מי יאכלנו בשר". אירוע זה היווה עבור משה נקודת משבר מנהיגותית, והוא מטיח בשולחו: "לא אוכל אנכי לבדי לשאת את כל העם הזה כי כבד ממני". המענה של ה' למשבר המנהיגותי של

ניינו ודאגתו של מנהיג אמת, צריכים להיות נתונים לעמו וליום שאחרי לכתו. כזה היה משה רבנו: "וידבר משה, אל ה' לאמר. יפקד ה', אלקי הרוחות לכל בשר איש על העדה. אשר יצא לפניו ואשר יבא לפניו ואשר יציאם ואשר יביאם, ולא תהיה עדת ה' כצאן אשר אין להם רעה". מהתבוננות בביטוי המיוחד "אלקי הרוחות לכל בשר", המופיע רק עוד פעם אחת במקרא: "אל אלקי הרוחות לכל בשר האיש אחד יחטא ועל כל העדה תקצף", אנו מוצאים כי גם במקרה זה

אונסק"ו, הארגון שאחראי על המורשת באו"ם החליט בשבוע שעבר שהעיר העתיקה בחברון ומערת המכפלה אינן אתרי מורשת יהודיים. זוהי חלק ממסורת של הארגון להחליט החלטות הזויות שמכפישות את העם היהודי ואת ההיסטוריה שלו. אי אפשר להתעלם מהתופעה שחוזרת על עצמה, בה אונסק"ו מתעקשים לתקוף את ישראל. הפעם החליטה הממשלה לקצץ בתקציבים שאנו מעבירים לארגון, אך יש עוד מה לעשות. השבוע בישעמדה - סקירה היסטורית על ההחלטות של אונסק"ו נגד ישראל.

המשך בעמוד הבא >

ירושלים	כניסה	יציאה	חברון	כניסה	יציאה
20:06	19:06	20:27	20:27	19:21	20:23
19:26	20:29	20:29	שכם	19:24	20:28
19:19	20:31	20:31	באר שבע	19:16	20:27

תחילת השבת

< המשך בעמוד 3

מדרך למטייל במעיינות
יהודה שומרון ובקעת הירדן

מחיר מבצע לרגל
ההשקה 20 ש"ח בלבד

לרכישה:

www.yeshaclick.co.il
052-5665052

10.1.17

מועצת יש"ע מציגה: מדריך למעיינות הכבושים | צפריר רנת
הספר "מעיינות" מרכז מסלולי טיולים שהכשירו המתנחלים לעשרות מעיינות...

"מה יכול להיות נעים וכיפי יותר מטיולים לאתרי מעיינות המייצגים את כל מרכיבי התרבות הנופית והחקלאית של הגדה המערבית? מלטבול בבריכה קרירה ביום קיץ לוהט ולהריח את פרי הבוסתנים שעה שנופי ארץ אבות עוטפים אותך מכל עבר? הספר החדש שהוציאה..."

הארץ

כשבוחנים את הפעילות של אונסק"ו בעולם מגלים התעלמות בוטה מחילול והריסה של אתרי מורשת שנהרסים על ידי מוסלמים. דאעש הורסים ובוזזים ערים שלמות בעיראק, תוך השמדת אתרי מורשת בין-לאומיים; באביב הערבי הרסו במצרים ובלוב מוזיאונים שלמים שמציגים פריטים היסטוריים מימי הפרעונים; בשנת 2014 הרסו כוחות מוסלמיים את חומת נינוה העתיקה, את כל העיר העתיקה כלה; במהלך חג הפסחא של שנת 2015 החרב דאעש כנסייה עתיקה בצפון סוריה ופגעו קשות בעתיקות תדמור, ואלו רק חלק קטן מהמקרים. בינתיים באונסק"ו, הארגון בו הצביעות חוגגת, אין פוצה פה.

בעקבות ההחלטה הנוכחית החליט ראש הממשלה בנימין נתניהו לקצץ מיליון דולר מהתשלום שמדינת ישראל משלמת לאונסק"ו ובתקציב זה יוקם מוזיאון למורשת העם היהודי בחברון. זוהי החלטה נבונה, אשר תבסס את עמדתנו כלפי החלטות הזיות שכאלה.

זה מהלך נכון וראוי להפסיק לגמרי את התקצוב לארגון זה. אולם מלבד מיסור מרע' יש לעשות טוב'. לנוכח הפגיעה הזו בהיסטוריה ובמסורת היהודית והישראלית, יש לפעול גם בדרכים מעשיות ולומר בקול ברור כי חברון, בה קבורים אבות ואימהות האומה היא שלנו לנצח נצחים.

השבוע הזמנו את ראש הממשלה ואת שרי הממשלה לקיים ישיבת ממשלה מיוחדת למרגלות מערת המכפלה. צעד חשוב שכזה יציג לעולם את האמת על חברון היהודית ויחזק את אחיזתנו באחת מארבע ערי הקודש של העם היהודי.

אנו מצפים לראות את ישיבת הממשלה החגיגית בחברון, עיר האבות והאימהות.

באוקטובר 2011 התקבלה הרשות הפלסטינית כחברה מלאה באונסק"ו ברוב מכריע של 107 מדינות אל מול 14 מדינות בלבד שהתנגדו למהלך. בתגובה, אמרה ישראל כי היא תשקול את המשך הפעילות בארגון וארה"ב הודיעה על הפסקת המימון לאונסק"ו. בפועל, ישראל המשיכה לקחת חלק בפעילויות הארגון. כל זה לא עצר את אונסק"ו מלהציב את דגל הרש"פ בחזית מטה אונסק"ו בפריז.

ארבע שנים לאחר מכן, באוקטובר 2015 הוועד המנהל של הארגון גינה את ישראל על "התוקפנות הישראלית" ועל "הצעדים הלא-חוקיים שביצעה ישראל נגד חופש הדת בהר הבית". הצעת הגינוי כללה קריאה להכיר בקבר רחל ובמערת המכפלה כחלק מפלסטין וכאתרים מקודשים לאיסלאם. בהצעה המקורית, שהצטמקה בעקבות לחץ דיפלומטי של ישראל, הופיע גם הכותל המערבי כאחד מהאתרים שצריכים להיות אתרים שאינם ישראלים.

הלחץ לא החזיק הרבה זמן. לאחר שנה בלבד, הוועד המנהל של אונסק"ו אימץ את ההצעה של הרש"פ המטילה ספק בחיבור של העם היהודי להר הבית ולכותל המערבי בירושלים. 24 מדינות תמכו בהחלטה שבה אין אף אזכור לקשר היהודי לאתרים הקדושים שאותם הם כינו בהצעה בשם "מסגד אל-אקצה" ו"חראם אל-שריף". המדינות החברות באונסק"ו הביעו אז גינוי עמוק לישראל על המשך החפירות במזרח ירושלים.

דווקא ביום העצמאות האחרון החריף המשבר בין ישראל לארגון, כאשר ביום חגה של מדינת היהודים עברה באונסק"ו הצעה מחפירה שקוראת לשלילת ריבונותה של ישראל בכל ירושלים. בחידון התנ"ך, שהתקיים באותו יום, אמר ראש הממשלה נתניהו: "אין עם בעולם שירושלים קדושה וחשובה לו כמו העם היהודי. אנחנו כופרים באונסק"ו, אנחנו דוגלים באמת שלנו, שהיא האמת."

אונסק"ו מוגדר כארגון החינוך, המדע והתרבות של האו"ם ופועל מטעמו כסוכנות מקצועית. בשבוע שעבר התכנסה ועדת המורשת של אונסק"ו באופן מיוחד והחליטה כי מערת המכפלה והעיר העתיקה בחברון הן אתרי מורשת פלסטיניים אשר הוגדרו כאתרי מורשת שנמצאים בסיכון.

הסיבה שבגינה התכנסה הוועדה היא תמונה שהועברה להם של מבנה עתיק אשר לפי טענתם נהרס על ידי מדינת ישראל. אך מדובר בשקר, למעשה המבנה הזה נמצא בסמוך למערת המכפלה בשם "מסגד ברכת אל-סולטן", ומי שפגע בו בפועל הם שודדי עתיקות. בשל הטענות האלו פתחה אונסק"ו בהליך מזורז שמטרתו הכרזה על מערת המכפלה כאתר מורשת בסכנה. בהליך הציגה ישראל את טענותיה, כולל מסמך שמראה כי הווקף הירדני ביקש מישראל לעצור את שודדי העתיקות. בסופו של דבר, זה לא הפריע למדינות החברות להצביע בעד ההחלטה.

זוהי לא הפעם הראשונה ב-72 שנות קיומו שבה אונסק"ו מחליט החלטות מעוררות מחלוקת כלפי ישראל. לארגון יש היסטוריה ארוכה עם מדינת ישראל, אשר הצטרפה לאונסק"ו בשנת 1949 והורחקה ממנו בשנת 1974 בגלל חפירות ארכיאולוגיות בהר הבית שהאו"ם לא ראה בעין יפה. חמש שנים עברו עד שחזרנו בעקבות לחץ אמריקאי ואיום בסנקציות כלכליות.

בשנת 2010 קבע אונסק"ו כי קבר רחל שבדרך בית לחם הוא בכלל מסגד. הארגון קרא לממשלת ישראל להסיר אותו, יחד עם מערת המכפלה, מרשימת אתרי המורשת הלאומיים שלה. בלשכת ראש הממשלה בנימין נתניהו אמרו אז, כי "מצער שארגון שהוקם במטרה לקדם את המורשת של אתרים היסטוריים בעולם, מנסה מסיבות פוליטיות לעקור גם את הקשר בין עם ישראל למורשתו".

להכניס את עם ישראל לארצו ולהנחיל את עמו בתוכה. יהושע בניגוד למשה אינו מחוקק או נביא. תפקידים אלו ניתנים לאלעזר הכהן ובעת צורך הוא נעזר בשאלה באורים ותומים.

טיבה העמוק של ההנהגה הוא ביכולת של המנהיג להנהיג באמצעות הרוח את הבשר - לחבר את האידאולוגיה הגדולה אל עולם המעשה. טיבה של העברת מקל המנהיגות אינו בחיפוש הדומה, אלא המתאים יותר לשלב החדש העומד בפני הציבור. מי ייתן גם בראשנו יעמוד "איש אשר רוח בו".

למנות איש על העדה?
 "ויאמר ה' אל משה קח לך את יהושע בן נון איש שאר רוח בו וסמכת את ידך עליו". בניגוד לזקנים שבאו מכוחו של משה, יהושע בעל רוח עצמאית, "איש אשר רוח בו". הוא אמנם נסמך על ידי משה ואף ניתן לו הוד מלוכה ומנהיגות, אך בזכות רוחו שלו עצמו ולא אצילות רוח כמו אצל הזקנים. ועוד עניין מיוחד את יהושע משבעים הזקנים: "ולפני אלעזר הכהן יעמד ושאל לו במשפט האורים לפני ה' על פיו יצאו ועל פיו יבאו".

כאן אנו מגלים את ניצניה של הפרדת הרשויות. יהושע הוא איש מעשה, שנועד

משה היה בהאצלת הרוח: "ויאסף שבעים איש מזקני העם ויעמוד אתם סביבת האהל. וירד ה' בענן וידבר אליו ויאצל מן הרוח אשר עליו ויתן על שבעים איש הזקנים ויהי כנוח עליהם הרוח ויתנבאו ולא יספו". האצלת הרוח על שבעים הזקנים היא המענה האמיתי למשבר הבשר. פרשה זו, שגם היא קשורה כמובן למנהיגות, מציגה למעשה שתי אלטרנטיבות או אספסוף המונע על ידי תאוות בשרים ומשתלט על השיח הציבורי או הנהגה רוחנית של משה ושבעים הזקנים.

מכאן מתחדדת השאלה, מדוע משה אינו מסתפק בהנהגת שבעים הזקנים ומבקש

לרגל שנת ה-50 לשחרור יהודה ושומרון, תנועת ההתיישבות 'אמנה' מציבה את היעד הבא: **מיליון מתיישבים ביו"ש! הצטרפו אלינו!**

פיוקים והפתחות כיום הפתוח

בואו ליום פתוח בענב

יום מכירות מיוחד בענב

יום שישי כ"ז תמוז 21.7 | 9:30-12:30

בתים צמודי קרקע | החל מ- 999,000 ₪

הכי קרוב שיש... 30 ד' מכפר סבא 35 ד' מנתניה 20 ד' מכביש 6

נשמח בבואכם נא אשרו השתתפות
www.goeinav.co.il

לפרטים נוספים
 03-9303494 | 050-5382852
 איזק גדלין - שיווק נכסים חובבי ציון 36 פתח תקוה

ניסיון ההתיישבות הראשון של תנועת "גוש אמונים" בשומרון. בתמונה: אריק שרון קובע גדר באדמה, תשל"ד.

|| מראיינת: עפרה ארליך

דרך הרגליים כשהיינו חברים, יהודה למד במחזור השני של ישיבת ההסדר "הר עציון". הישיבה החלה דרכה בכפר עציון, וכך נוצר הקשר המיוחד והקרוב בינו לבין חנן פורת. עיסוקיו של יהודה לא הסתכמו בלימודים בישיבה: הוא היה חבר במזכירות הגרעין שהתגבש להקמת אלון מורה לצדם של מנחם פליקס ובני קצובר. הם קיימו ישיבות אינספור, ובחלקן גם אני השתתפתי. מלבד זאת, במשרדי "גוש אמונים" שברחוב כורש בירושלים, (שם התגורר יהודה, פשוטו כמשמעו), נרקמו תכניות להקמת בית ספר שדה בשומרון. מוסד זה היה רק השלב הראשון של התכנית. השלב שתוכנן לבוא בעקבותיו היה הקמה של יישוב לידו. פרופ' יהודה אליצור וד"ר זאב ספראי ושמות מלומדים וחכמים נוספים מילאו את הרשימות שערך ועדכן כל העת. כל מי שיכול היה להיות לעזר במשימה החשובה - שמו מיד הועלה על הכתב, והוא גויס לשורות המקימים. יחד ישובו ושקדו על הכנת מסלולים לטיולים. "מסלול" פירוש: התוואי בשטח והתכנים שיונחלו לצועדים בו. עמוס פרומקין הצטרף, ואחריו יצחק נוביק. בית ספר שדה הטרי החל להוביל קבוצות ברחבי השומרון. הרצון העז לכבוש את הארץ ולהכיר את משעוליה דרך הרגליים, היה הכוח המניע, ובספורים הללו נבנה נדבך חשוב בהיכרות עם האזור והוכשרו הלבבות - למשימת ההתיישבות.

לב השומרון העובדה שבין מלחמת ששת הימים למלחמת יום הכיפורים לא נוצרה התעוררות גדולה להקמת יישובים, נותרה כחידה בעיני עד היום. ההתעוררות הזאת הגיעה באיחור קל, אחרי מלחמת יום הכיפורים. בעקבות המלחמה ריחפה באוויר ציפייה ואפילו דרישה להתיישב בשומרון. בחוד החנית עמד: הרב לוינגר וחנן פורת, בני קצובר ומנחם פליקס. היעד שסימנו במפת הארץ היה אזור שכב, לב השומרון.

לצד פעולות "מדרשת השומרון", תנועת "גוש אמונים" שמה לה למטרה לעלות על הקרקע, להקים יישוב. ניסיון העלייה הראשון של התנועה לחווארה, כמה קילומטרים מדרום לשכב, בט"ו בסיוון תשל"ד, זכור לי היטב. קדם לו מתח בין ראשיה לגבי שאלת סדר הפעולות שנכון לנקוט: האם לחכות ולנסות להגיע להסכמה עם שר הביטחון דאז שמעון פרס, או לעבור לשלב המעשים? כנגד המהססים, יהודה היה איתן בדעתו: הגיעה השעה לעלות!

זו הייתה הפעם הראשונה שעלו להתיישב בשומרון בניגוד גלוי ומובהק לעמדת הממשלה. למקום הגיעו משיאות ומתן ירדו אימהות עם ילדיהם. התפעלתי מאוד מהנחישות שלהן להגיע לנקודה שאין בה כלום מלבד כמה אוהלים שהקמנו שם במהירות. גם חברי הכנסת אריאל שרון וגאולה כהן הצטרפו. למקום הגיע הרב צבי יהודה בכבודו ובעצמו. כשראיתי את עמידתו האיתנה תוך שהוא אוחז במוט גדר שנקבע שם, מילאה את לבי התחושה "לא נזז מכאן". ההתרגשות לא נמשכה זמן רב.

עד מהרה הופיעו כוחות הצבא והחל פינוי בכוח. יהודה נשכב על האדמה, אבל החיילים החלו

ולפתע יהודה הכריז: "כאן אנחנו נגור". אמרתי לעצמי: "שיחלום חלומות! לא יקום ולא יהיה!" זה נשמע לי הזוי, וחלום חיי היה לגור בירושלים. אחרי שלושה חודשים החלום שלי נשאר חלום, והחלום של יהודה התגשם: גרנו בבית הירדני. עד למעבר לעפרה נסע יהודה הלך ושוב, כמעט בכל יום. עבודת הגידור על הר בעל חצור הייתה עבודה פיזית קשה. וכיוון שהאנשים שהגיעו לעבוד התחלפו תדיר, היה צורך תמידי לגייס אנשים. משה בטיש, אז סטודנט באוניברסיטת בר-אילן, היה בין המתנדבים, והגיעו גם כמה חבריה חילונים. מדי פעם, בשעות הערב, הם הגיעו היישר מהעבודה לבית שלנו. אני השקפתי על הדברים מהצד ולא הייתי מעורבת. היה לי קשה.

חגיגות ומרק מלוח ההחלטה לנסות להישאר לילה במחנה וההתארגנות לקראת ההישארות הזאת נצרכו בזיכרוננו, וכמוהן הדמויות שהיו שם: צבי בייטנר ואקלה גנירס וגם כמה נשים: חיה רונד (עזריה), יפה שטיין ואורית רפפורט, גיסתי, שהייתה שם עם עירא, בעלה.

את כולנו אפפה תחושה חזקה של חגיגות. בארוחת הערב המשותפת אכלנו כולנו מרק. תקופה ארוכה כיכב אותו מרק בסיפורינו, ובמיוחד צוינה מליחותו המוגזמת. באותו לילה ישנו ב"ולוו" של פנחס ולרשטיין. "ודאי יגיעו במהרה ויסלקו אותנו מכאן", חשבתי, ואולי בתוך-תוכי אפילו קיוויתי. לא נקשרתי למקום המוזר הזה, והשהות בו הכבידה עליי. רציתי לחזור הביתה, לבית שלי, המוכר והמסודר.

עם זאת, לא יכולתי לעמוד מנגד. הרגשתי שמהו קורה. הגעתי ליום נוסף, ולעוד יום, ומסיבה שמבחינתי הייתה לא ברורה, התברר שבניגוד לציפיות, האישור המיוחד להישאר - הגיע. האווירה הייתה מיוחדת: הרגשה של ראשוניות ושל תקווה גדולה. השהייה במחיצתו של חנן פורת ויתר חברי הקבוצה הייתה מרוממת, וזרם המתנדבים שבא לעזרתנו עורר גם הוא התרגשות: משאית של חפץ הגיעה מחדרה, יונתן בלינקוב בא מדי יום עם טרקטור, עזרה רבה ותרומות הורעפו עלינו. אי אפשר היה שלא להתרגש.

תנאי שדה בתקופה הראשונה בעפרה התקשיתי להסתגל לתנאים האיומים: בית בלי חלונות, בלי דלת ובלי פרטיות. הייתי בהיריון, והבחילות לא חדלו. הותשתי. עברתי לתקופה מסוימת לבית אמי בפרדס חנה, ויהודה הגיע לשם לסופי שבוע. כשהרגשתי טוב יותר חזרתי לעפרה. בבית אמי היה לי קל יותר, אבל את הקיץ הראשון על חוויותיו, החמצתי. לעפרה הגיעו בני מער רבים. הם ישנו

למשוך אותו. לפתע הגיע אריק שרון וצעק לחיילים: "עזבו אותו!". אחד החיילים הרים את מבטו וקרא אליו במילים שקרעו לי את הלב: "אריק, אתה שנתת לי פקודה במלחמת יום הכיפורים לצלוח את התעלה. הלכנו אחריו בכל התופת הזאת בלי לשאול שאלות. וכעת פה, במקום הזה, קיבלתי פקודה לפנות. למי עליי לשמוע?" תשובתו של אריק שרון, המפקד הדגול, הייתה חד-משמעית: "זו פקודה בלתי חוקית! עליך לסרב פקודה!". זו הפעם הראשונה שהיה עימות כזה מול חיילי צה"ל, והיה לי קשה מאוד לראות אותו. גם השרשרת עם ירושלים של זהב שקיבלתי שי מיהודה, נקרעה ואבדה לי באותה עלייה. עם זאת, ברוך ה' ניתן לסיים את הסיפור בקרטוט של טוב: בט"ו באב, חודשיים בדיוק אחרי הפינוי, התארסנו. לא ויתרנו. המסיבה נערכה בלב השומרון - בתחנת הרכבת בסבסטיה.

הצעתה של רחל ינאית לאחד הספורים שהתקיים באזור הר בעל חצור, הצטרפה רחל ינאית בן צבי. ואגב הליכה הציעה רעיון: להקים מחנה עבודה. חנן ויהודה אימצוהו מיד והפכו בו חיים: הם חתמו על חוזה עם הקבלן זלמן בראשי, שבנה את המחנה הצבאי על הר בעל חצור, וקיבלו עליהם לבצע את עבודת הגידור כקבלני משנה.

אסירת ציון בט"ז בטבת תשל"ה (1975), עמדנו, יהודה ואני, תחת החופה. ושוב, כיאה לחברי גרעין שכב, מצאנו את עצמנו חוגגים את אחת מסעודות ה"שבע ברכות" בתחנת הרכבת בסבסטיה. בין הבאים לשמח חתן וכלה, הופיעה גם סילבה זלמנסון. כשזיהיתי את פניה בין המשמחים, הייתי מופתעת, ויותר מכך - נרגשת. בעודי תלמידה בבית הספר התיכון "אלישבע" בפרדס חנה, כתבה המחנכת שלי רותי בן פינחס מחזה על "יהדות הדממה", על אסירי ציון, יהודים שחיו בברית המועצות ונאסר עליהם לעלות לישראל. המאבק הציבורי הגדול שנשא את הכותרת "שלח את עמי" החדיר ללבבות את דמותה של יהדות ברית המועצות שמאחורי "מסך הברזל". העלינו את המחזה על הבימה, ובשורות הקהל ישבה גם גאולה כהן, שפעלה רבות למענם. הדמות שאת תפקידה מילאתי בהצגה, הייתה דמותה של סילבה. והנה, סילבה האמתית באה לברך אותי, סילבה התלמידה-השחקנית שהפכה לכלה.

מפח נפש סמוך לחתונה יהודה לקח אותי לטיול. נסענו בטרמפים ובמוניות ערביות. חשנו ביטחון מלא שהארץ שייכת לנו והתהלכנו בה בטבעיות. רגלנו הוליכו אותנו, כנראה לא מעצמן, אל המחנה הירדני. עמדנו מול מבנה בלי חלונות ובלי דלתות,

באוהלים שהוצבו על משטחי הבטון שנבנו לצורך הצבא הירדני. כולם אכלו יחד בחדר אוכל. קייטנה גדולה ושמחה...

שו אסמכ? ערכנו קניות ברמאללה ומאוחר יותר באזור התעשייה עטרות. אני זוכרת שבתות שעמסנו את פנחס בכורנו על הגב והלכנו לטייל בהרים. טיילנו גם ברחוב הראשי של הכפר עין יברוד. יהודה דיבר ערבית שימושית, והערבים ראו בו את ה'מוכתר' של עפרה. הוא קרא לעצמו "אבו עזיז", כלומר אמיץ, גיבור. הקשרים שקשר עם המוכתר של עין יברוד, זכו והונצחו בתמונה משותפת.

המשך בגיליון הבא

שמחת שבע ברכות ליהודה ולחיה עציון בתחנת הרכבת בסבסטיה, שבת תשל"ה.

בתי אב חברים בקרן יחד עוצמה של חסד וערבות הדדית

בזכותכם הקרן סייעה עד כה ל-162 יתומים

בסכום של **21,622,963 ₪**

לוקחים אחריות. מגדילים את קרן יחד

הקהילה לוקחת אחריות

בתפילת מנחה של תשעה באב נפעל לחבר את הקהילה לערבות הדדית ל'קרן יחד'. קהילות שמעוניינות לקבל מידע וחומר פרסומי על הקרן על מנת לדבר ולעניין את הציבור ברישום, מוזמנות לפנות בהקדם לטלפון 052-3114870

מפיצים את קרן יחד,

מספרים לחברים, למשפחה ולשכנים ואומרים להם חפשו בגוגל 'קרן יחד' והצטרפו פשוט ובקלות

מבצע חבר מביא חבר

בואו וזכו את החברים שלכם בהצטרפות למשפחת 'קרן יחד'. כנסו לאתר 'קרן יחד' ורישמו משפחות שאתם רוצים להעניק להם את הזכות להיות חברים בקרן, אנחנו נפנה אליהם ונקרא להם להצטרף.

כשכולנו ביחד ב'קרן יחד' - אף אחד לא נשאר לבד!

הצטרפו באתר 'קרן יחד': www.kyachad.co.il 02-6280030

כשנשמים לר א על החלומות

מינוס ליד השם שלהם. הם יוכיחו שהמוסד הזה טועה. הם מצליחים לחבר את עצמם מחדש, ולנוע במסלול שונה, ולעתים יותר טוב. הציבור שלנו שם דגש על קבלת האחר, על מצוות של בין אדם לחברו, על אהבת חנין, אך אנחנו מלאים בוועדות קבלה למיניהן, שמגבילות את צעדיהם של אלו שלא נראים או נשמעים או מצליחים כמו כולם, ועדות שמדירות את אלה שקצת יותר קשה להם, או את אלה שבחרו בדרך שונה. ועדות שקובעות מי מספיק טוב, ומי לא. מי אמר שלקבל ילד עם ציונים נמוכים זוהי פשרה? מי אמר שזה יוריד את הרמה של המוסד שלכם? מי אמר שוועדות קבלה ליישובים צריכות להדיר חצי מהמועמדים? ומי הבטיח שהן מקבלות דווקא את הטובים ביותר? ומה בכלל קובע מי יותר טוב ממי? ציונים? חשבון בנק? הילדים שלנו לא בוחרים חברים על פי הציונים שלהם. הילדים שלנו לא שופטים אנשים על פי חשבון הבנק שלהם. אבל אנחנו? אנחנו פשוט לא חכמים מספיק בשביל לראות מעבר לציונים. הבת שלך לא התקבלה לאולפנה שרצתה? הבן שלך לא התקבל לשיבה הכי טובה? לא נורא, היא עוד תהיה אדם מצליח, טוב לב, אדיב, סבלני, ומכובד. או משהו כמותי.

פעם שרציתי להישר, נזכרתי באישה היפה הזאת, ובמבט הביקורתי שלה, ובשרשרת המעצבים שלה, והוכחתי לעצמי שוב ושוב שהיא טענה. אז נכון, כבר הייתי בוגרת מספיק כדי לקחת את זה למקום של חיזוק, אבל אני לא יכולה שלא לחשוב על נערות שמנסות להתקבל לאולפנה, או נערים שרוצים ישיבה מסוימת, הילדים האלה שאומרים להם "לא". שמסמנים איקס על החלומות שלהם. אנחנו מלמדים את הילדים שלנו לקבל, להעריך כל אחד, ואז, ברגע האמת, אנחנו מציבים אותם בפני ועדת קבלה שתספר להם אם הם שווים יותר או פחות. אנחנו מלמדים את הבנות שלנו שהן מוכשרות וחכמות, ואז שולחים אותן למכללות שלא מקבלות אותן. לא יודעת. אולי בשלב מסוים אנחנו שוכחים מה היא נפש של אדם. אולי בשלב מסוים אנחנו אדישים מדי, ומה שמתנגן בראש שלנו זה כללים וחוקים, וגרסה קלושה וחיוורת של רשימת ערכים. אולי אנחנו מאבדים את האישיות שלנו, ואז בתור מנהלי מוסדות חינוכיים אנחנו מנפצים חלומות לפרנסתנו. מזל גדול יש לנו, שהילדים שלנו הרבה יותר טובים מאתנו, והלב שלהם במקום הנכון, ויש להם כל כך הרבה לתת לעולם הזה. הם מצליחים לראות מעבר לאותו אדם שסימן

יש רגעים כאלה בחיים, שכל מה שאנחנו רוצים באותו הרגע זה להיבלע באדמה. למות מבושה. לבכות. רגעים שבהם ההשפלה כל כך צורבת לנו בעיניים, שאנחנו לא רואים כלום. ואז אחרי כמה שנים טובות, אולי איזה שבע, אולי יותר, אנחנו חוזרים לרגעים האלה, ומחייכים חיוך קטן, ויודעים שמהרגע הזה והלאה - השתפרת, התקדמות, שינית, עשית, הזעת; וכל הזמן, הרגע הזה דוחף אותך מאחורה, דוחק בך, צורב אותך, מטיח עצמו בך, וגורם לך לא לעצור. יום אחד, לפני כמה שנים, ביום פתוח של אחת המכללות הדתיות שנחשבת מובילה בתחומה, ישבתי מול אישה נאה ביותר, שענדה שרשרת מעצבים עם אבן כחולה במרכז. היא החזיקה בידה את תעודת הבגרות שלי, כאילו היא מטלית מלוכלכת, ואמרה לי: "אבל למה באת אלינו? את ראתי את הציונים שלך? אפילו אין לי זמן להסביר כמה זה לא מתאים למכללה שלנו." אני זוכרת את כל התקוות שלי מתנפצות על הרצפה מולה, והיא אפילו לא שמה לב. נכון, תעודת הבגרות שלי לא מדהימה, אבל היא שלי, והשגתי אותה בדמעות וזיעה, והנה, האישה הזאת לא מוכנה להכיר בשוויה. לא מוכנה אפילו לתת לי הזדמנות לצאת מהחדר הזה עם טיפה אחת של כבוד. אז מצאתי מכללה שהסכימה לקבל אותי, ובכל

מה יקרה

מופע "אני ירושלמי" באריאל / כ"ב בתמוז 20 ביולי

ילד בירושלים בשנות הארבעים של המאה שעברה, אשר חלם בכל מאודו להיות שחקן. 19 שנים מאוחר יותר, חוזר יהורם אל מחוזות ילדותו ופוגש את הדמויות אשר עיצבו אותה. המחזה בשילוב שיריו הקלאסיים של יהורם גאון, המועברים מדור לדור. בהיכל התרבות אריאל, בשעה: 16:30. מחיר: 30 ₪.

לפרטים ורכישה: www.mat-shomron.com

ראשון | 16 ביולי

קרנבל חזרה לבית הספר באפרת / כ"ג בתמוז 17 ביולי

יריד חזרה לביה"ס הכולל ילקוטים, תיקי בית ספר וגן וכל הציוד לבית הספר. הפנינג לילדים עם מתקנים מתנפחים וחלוקה של שערות סבתא לכל ילד בחינם. ניתן לרכוש במקום חולצות מודפסות של כל בתי הספר. היריד יתקיים בין השעות 16:30-21:30 בפארק העשור.

נועה ירון דיין גוש עציון / כ"ב בתמוז 16 ביולי

ערב מרגש ומצחיק, שיחה והופעה עם הסופרת והכתבת נועה ירון-דיין, מחברת הספרים "מקימו" ו"שירה גאולה". בשעה 20:30 במתנ"ס גוש עציון, לנשים בלבד. מחיר: 20 ₪.

לפרטים: matnasetzion.com

כנס קטיף 3 לאחריות לאומית

בהשתתפות: השרים זאב אלקין, אורי אריאל, איילת שקד
מנכ"ל משרד רוה"מ, אלי גרונר | הרב אלישע וישליצקי
יו"ר ועדת הכספים ח"כ משה גפני

הצטרפו אלינו ואל אנשי ציבור, תרבות ומובילי דעת קהל ליום בו זכרון אירועי גוש קטיף הופך לשיח רלוונטי ועכשווי על העתיד המשותף של כלנו.

כיסופים - טקס לציון 12 שנים לעקירה

9:00
תושבי גוש קטיף נזכרים יחדיו בהתיישבות, בעשייה ובכית שנותר מאחור. במעמד דוד חטואל, יו"ר מרכז קטיף, הרב יגאל קמינצקי, רב איזורי גוש קטיף ובהשתתפות סיגל מורן, ראשת מא. בני שמעון, הרב גבי קדוש, רב מא. בני שמעון, יוסי דהרי, מנהל מתנ"ס חוף אשקלון ובנות המצווה של אז והיום. יחד נזכר בעבר ונתכונן אל עבר העתיד המשותף.

אחריות לאומית

10:20
בשמונה עיניים - אג'נדה מפלגתית ואחריות ממלכתית
מנחה: אמילי עמרוסי ואורי משגב
משתתפים: ח"כ זאב אלקין - השר להגנת הסביבה, לירושלים ולמורשת, ח"כ אורי אריאל - השר לחקלאות ופיתוח הכפר
11:00
"מי הבוס שלך מר דובר?" - בין זכות הציבור לאינטרס הארגון
מנחה: אמילי עמרוסי
משתתפים: תא"ל (במיל) אבי בניהו - לשעבר דובר צה"ל
ניר חפץ - לשעבר ראש מערך ההסברה הלאומי
11:45
צביה מרגליות - אמנית שירה מדוברת Spoken Words
חשופים בצריח - ביטחון לאומי וביקורת אזרחית
מנחה: ניסים קין - "כאן" תאגיד השידור הישראלי
משתתפים: אלון (במיל) עמירם לוין - מפלגת העבודה, ח"כ בצלאל סמוטריץ' - הבית היהודי, אלון שוסטר - ראש מא. שער הנגב

מקשיבים לקולות שונים

12:30
יהדות התפוצות - מנחה: צביקה קליין - מקור ראשון.
משתתפים: סגן השר מיכאל אורן, אורי משגב - עיתון הארץ, חגי אליצור - משרד התפוצות.
13:10
הפסקת צהריים
13:45
החברה הבדואית
משתתפים: פרופ' עליאן אלקרינאי - אונ' באר שבע, עאטף קרינאי, יו"ר העמותה לשוויון אלהאם אלכמלאת, פעילה חברתית רהט
14:20
צביה מרגליות - אמנית שירה מדוברת Spoken Words
המגזר החרדי - מנחה: יאיר שרקי - ערוץ 2
משתתפים: ח"כ משה גפני - יו"ר ועדת הכספים, אבי מימרן - רדיו קול חי מרדכי פלדשטיין מנכ"ל קרן קמ"ח, אלי אדלר עוסק בשילוב חרדים
15:00
מערכת המשפט והקולות השונים בחברה הישראלית
ח"כ איילת שקד - שרת המשפטים
15:30
דברי סיכום - מר מרדכי (מוכי) בטר - מנכ"ל מרכז קטיף
מנחת האירוע: אמילי עמרוסי

יום שלישי, ב' אב תשע"ז

9:00-16:00 | 25.7.2017

קמפוס אולפנת נווה דקלים, קרית חינוך ניצן

הציבור מוזמן!

הרשמה מראש בדוא"ל www.mkatif.org או בטל: 077-4324101
כיבוד קל יוגש לאורך כל היום. ניתן להזמין ארוחת צהריים בתשלום ובהרשמה מראש www.mkatif.org
הסעות מתחנת רכבת אשקלון בשעה 8:30 וחזרה בסיום הכנס.

מה קורה?

מצטיינים ברחבי מועצה אזורית מטה בנימין. באירוע נכחו יו"ר מועצת יש"ע וראש המועצה האזורית מטה בנימין **אבי רואה**, מנכ"ל המועצה **מעוז ביגון** ומנהלת מחלקת החינוך **חיה לוי**, שהעניקו למורים המצטיינים את התעודות והשי לאות הערכה. המורים המצטיינים הגיעו מלוחים בבני משפחה, באנשי צוות ובמנהלי המוסדות שלהם. בסוף האירוע, עלה האמן **אסף אשתר** למופע שירה עברית בשיתוף הקהל. **אבי רואה** אמר: "אני מברך את מורי בנימין וסגלי ההוראה, שיהיו מגדלור מאיר לילדים, לקהילות ולעמיתיהם בחדרי המורים, ויעמידו תלמידים הרבה מתוך מקצועיות ואהבה גדולה".

השמן הטוב בעולם תחרות שמן הזית כתית הבינלאומית TerraOlive 2017 הסתיימה בהכרזה על שמני הזית הטובים ביותר בארץ ובעולם. "שמן הבית" של משק אחיה קטף את התואר החשוב: "שמן הזית הטוב ביותר בישראל". אל הבמה עלה **איתמר וייס** לקבל את הפרסים מידי **אייל חסון**, ממארגני התחרות שהתקיימה במלון עץ הזית בירושלים. **ההישגים** השנה מרשימים במיוחד כיוון שהתחרות הייתה איכותית וגדולה מאי פעם: 132 שמני זית אשר מייצגים מעל ל-70 מותגי שמן זית ישראלים התמודדו על התואר.

מאפרת יצא חסד בני הנוער מהמועצה המקומית אפרת מנצלים את החופש לשעות של חסד. בשבוע החולף ארגנו קבוצת הנוער ביישוב קייטנות חסד לילדים עם צרכים מיוחדים, אשר כללה בין היתר לינה במחנה שבבנה והותאם עבור ילדי הקייטנה, הכנת אוכל בשטח, פעילויות מים שונות ועוד. **המארגנים** אומרים כי היו לא מעט מתנדבים, לכל ילד הוצמד חונך אחד ויש ילדים שהוצמדו להם אפילו שני חונכים אישיים שליוו אותם לכל אורך המחנה.

מהפכת תקציבי התרבות והספורט כפי שבאה לידי יישום בשטח מאז כניסתה לתפקיד. השרה הציגה את מפת ה"עושיק" התרבותי של שנת 2015 - המציגה את החלוקה התקציבית כפי שהייתה טרום כניסתה לתפקיד, כאשר בעוד מחוז ת"א זכה לתקציב של למעלה מ-300 מיליון ש"ח, תושבי יהודה ושומרון הסתפקו בתקציב תרבות מינימלי של כ-2 מיליון ש"ח בלבד. השרה **רגב חשפה** בוועדה כי בשנתיים האחרונות בעקבות מדיניותה החדשה נוספו ליהודה ושומרון עוד 5 מיליון ש"ח לתקציב התרבות ובסה"כ התקציב עמד בשנה האחרונה על למעלה מ-7 מיליון ש"ח. השרה **רגב** אמרה: "אני מתנגדת למדיניות 'שתי מדינות לשני עמים', הן תקציבית והן תרבותית. מצב שבו מדינת תל אביב מקבלת את מרב התקציב לעומת כל שאר חלקי הארץ אינו אפשרי. מפת התרבות של 2017-2018 היא מפה שונה לחלוטין".

בירת ישראל כ-1,300 איש השתתפו בשבוע שעבר בפסטיבל הבירה ה-3 ביישוב תקוע שבמזרח גוש עציון. **המשתתפים** בפסטיבל נהנו מפניות זולה, מתחם אוכל, 15 מבשלות ביתיות, רחבת ריקודים והמון בירה ישראלית. השנה הופיעו בפסטיבל להקת גאמאיה שאירחו את **בניה ברבי** עם מוזיקה אל תוך הלילה. הפסטיבל הופק על ידי מתנ"ס גוש עציון ומחלקת התיירות של המועצה בשיתוף היישוב. ראש המועצה האזורית גוש עציון **שלמה נאמן** אמר: "בשנים האחרונות מופיעים עוד ועוד מיזמי תיירות המצדיקים את התואר 'בירת התיירות של יהודה ושומרון'. עמוות התיירות גוש עציון פועלת כל הזמן על מנת להמשיך ולשדרג את המיזמים הללו. ניפגש בפסטיבל תקוע 4".

הטובים להוראה ביום ראשון התקיים לראשונה טקס "המורה של בנימין" בו הוענקו תעודות הצטיינות ושי מטעם אגף החינוך במועצה למורים

מקימי מעבר בתחילת השבוע התקיים טקס הנחת אבן פינה לבית הכנסת ולמבני הציבור ביישוב כרמי קטיף בו מתגוררים תושבי מושב קטיף שנעקרו מגוש קטיף לפני 12 שנה. **יום, 15** משפחות כבר גרות בבתי הקבע, והאחרות בשלבים שונים בתהליך הבנייה. בית הכנסת ינציח את זכרן של טלי חטואל ובנותיה ה"ד, שנרצחו בגוש קטיף בדרכן לקליף בו התקיים משאל מתפקדי הליכוד על חוק ההתנתקות. בדברים שנשא **דוד חטואל**, הוא הזכיר כי טלי הייתה מעורבת ושותפה בהקמת בית הכנסת בקטיף, ולכן יש בזה משום סגירת מעגל, בהנצחת שמה בבית הכנסת החדש. חטואל הוסיף: "בזכירה סוד הגאולה, וקהילת כרמי קטיף שזוכרת את עברה יחד עם חיי ההווה ובניית העתיד, תזכה, בע"ה, להקים בית כנסת שיעמוד לעד".

ספרים מול אונסק"ו החלטת אונסק"ו עוררה סערה בעולם היהודי והפוליטי בישראל, אך ביישוב היהודי בחברון ובקריית ארבע עוברים למעשים בדמות ספר חדש - ספר היובל לעיר האבות במהדורה מהודרת ועשירה. **הספר מספר** את תולדות חברון מראשיתה ועד ימינו. בספר מוצגים ממצאים ארכיאולוגיים שהתגלו לאחרונה בתל חברון, והמוכיחים בבירור כי חברון היא עיר עברית, ישראלית ויהודית, כבר מהתקופות הקדומות - מימי בית ראשון ובית שני. בין הממצאים שהתגלו בחברון נחשפים לראשונה בספר - מטבעות, חותמות, מקוואות ועוד. בנוסף הוכנו במיוחד לפרסום בספר איורים מרהיבים ומרשימים דעת המשחזרים את מראה העיר בתקופות הקדומות. הספר נערך על ידי ד"ר **יורם אלמכיאס ואורי ארנון**, בהשתתפות חנוך שרביט ותמר סיקוראל.

תרבות לכולם שרת התרבות והספורט **מיר רגב** הציגה השבוע בוועדת הכספים של הכנסת את

עורך: אלנת זכריה **פרסום מודעות:** נדב מלכה 052-5665052 nadav@myesha.org.il
הפצה: מקור ראשון - יוסי 052-8908518 **עיצוב:** מ. פלדמן, תקוה דגן
תמונות: אבנר, אושרה עסיס, דבורת אפרת, אילן לוי, אלי בירנבאום, ניסים לב, מירי צחי
הפקה: **יש שחר הפקות** בע"מ **לתגובות:** perla@myesha.org.il
אין המערכת אחראית לתוכן המודעות

המוציא לאור: **מועצת יש"ע**
מועצת היישובים היהודיים רמת הגולן 55, ירושלים
טלפון 02-6211999 פקס 02-6516662
ביהודה שומרון וחבל עזה
www.myesha.org.il